

2009 da Bin Yıl

– omerpiri · 09 Haziran 2012

her haziranda adınla başlarım yola koyulmaya,
adınla...
Bin yılın bahşettiği,alnıma yazılan yitikliğin
kader dediği,hoş geldiği,şeref verdiği,
...adınla...
savruk kentler yokuşunda hatırıma gelir yokluğun,
kanatır içimi,bir başka gündönümünü,
bir başka mevsimini beklerim gözlerinin
seherlerin rüzgarıyla başlayan,amin diyen meleklerin
banada dua etmelerini beklerim...
bir yetimin rüyasını görmüş gibi sensizliğin girdabında,
titreyerek ellerimi açar sonra aynı acıyla kaparım ellerimi
adın adımın yanına konulduğunda
hüznün iltica eder bir başka sehere,
sonra bir pencere daha kapanır gidişinden

Bu haziran da geceler bir başka sessiz sanki...
Kulağıma çılgılığandan bahseden sesler mi çok yalnız yoksa?
Yoksa ben miyim seni her andığımda yokluğunla avunan
anlaşılması güç bir yitikliğin ayak sesleri gibi...
Sensin bu kadıköy sahilindeki çatırdayan,kırık bir sandal
Senin bu üsküardan atakum a uzanan ıslak,ezik kum taneleri
Elimde sana dair benliğinde kaybolmuş serkeş bir adam kaldı,
yokluğunla hem hal olan çaresiz ama yürekli bir adam
Oysa, bana ait bir kimliğim bile yok!
bütün gördüğüm düşler,tüm yokluklar sana sevdiğim
Şimdilerde...
Adını adımın yanına koyduğumda
Artık iltica etmez yüreğim adınla varolan uzaklara
artık seni andığım haziran da hüznün yağar başucuma
gidişin varolmadı bende sevdiğim
karladım kendimi, yağmaladım yokluğunu!
, seni can bildim,seni can bildi tüm çılgılıklarım.
Biliyormusun..
Kaç mevsim geçti oysa gidişinden

kaç gece yağmur damlaları tokatladı yüzümü
kaç gün kar yağdı şakaklarıma unuttum
kaç sevdalı yürek titreyerek söylendi şu kaldırımlara
bense hala hazirandan bahsediyorum sana
ne yapayım ben 77 de tam 22 günümü verdim bu mevsime
birde 2009 da 1000 yılımı.....
bak en çok sana ayırmışım ömrümün kalan yanlarını
22 gün yaşamışım bu mevsimde daha önceleri
Şimdi ise sana dair zamansızlığı
aydınlığa koşar adım soluk soluğa çıkan siyahlarda
çok denedim ilk bahardan güneşe yolculuk yapan
gözlerinle gözlerimi buluşturmayı
Ben hala o yokuşlarda sana dair devrimler hıçkırın
anılarda kalan saçlarının siyahına dün gibi aşık

hani benimle olmayı o çok sevdiğim dediğin
süleymaniyede,eyüp sultanda,

beyoğlunun en hırçın yokuşlarında
bir başka istanbulda.....
mazi olmuş,tarih olmuş,sensizliğin kaderinde bin yıl yaşamış gibi.. Ömer Piri